

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਾਲਸ਼ਾ, ਜੇ.

ਕਿ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਦਵਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 7 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ. ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ।
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.
ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ।, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ। 1

1 960 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3।

ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਐਕਟ (1876 ਦਾ X I X)- S. 3 (a) ਅਤੇ (c) ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (I) ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1876 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(a) ਅਤੇ (c) ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

- (1) (1957) 1 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 399।
- (2) 1958 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 308, (1950) I S.C.R. 519, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
- (3) 1960 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 473 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

30 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕੈਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਹੋਵੇ,

ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 1960 ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੀ.ਐੱਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕਵਾਤਰਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਕਿਸਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 5 ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ, 1960

ਦਰਮਿਆਨ ਅਬੋਹਰ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ, 1960 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

1 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਫ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ 1876 ਦਾ ਮੈਨਸੇਜ ਐਕਟ (ਐਕਟ ਨੰ. 19), -

ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਕਿਸਾਨ ਸਭਾ 5-6-7

ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਾਮਰੇਡ ਰਾਮ ਰਤਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਕੱਤਰ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਭੁੱਲਰ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੰਡਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਕੰਬੋਹ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਹੇਠ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ

ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ

ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵੋਲ. XIV - (1)]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

515

ਜੇ.ਜੇ. ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਮੈਂ, ਭੀਮ ਸਿੰਘ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਧਾਰਾ 3 ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ

ਡਰਾਮੈਟਿਕ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ 1876 ਦਾ XIX ਨੰਬਰ,

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 310/S, ਮਿਤੀ 30 ਮਈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 1930, ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਜਾਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ,

ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਜਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ

ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਾਨ

'ਤੇ ਫਿਕਸ ਕਰਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਸਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚਿਪਕ ਕੇ, ਜਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਣੀ ਸੀ, 4 ਅਤੇ 5 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਲੱਭ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ 7 ਮਾਰਚ, 1960 ਤੱਕ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ। ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਧੇਰੇ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ।

ਵੋਲ. XIV - (1)] ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ 516

ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ,
ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੇ. ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ-

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਭਾਗ 3 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਬੀ) ਹੁਣ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

1) 1960 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 473.

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਜੇ.ਜੇ. ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ,

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ।, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ

ਇਹ ਦਲੀਲ 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 19 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ, ..., ਮਾਣਹਾਨੀ" ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਮੂਲ ਹਿੱਸਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਵਿਧੀਗਤ ਪਹਿਲੂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਣਗੌਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਡਾ. ਐਨ.ਬੀ. ਖਰੇ। ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (1), ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਵਲ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4, 5, 7 ਅਤੇ 8 ਹਨ

ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ,

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ।, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਬਾਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4 ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਰਾਂਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ। ਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਹਨ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਆਰਡਰ ਬਣਾਉ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਅੰਤਮ।

ਵੋਲ. XIV - (1)]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ
ਜੇ.ਜੇ. ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ,
ਬਨਾਮ
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ।,
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ

519

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ, ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਐੱਸ ਐੱਸ ਬੋਸ (1), ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਰਿੰਦਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2), 1956 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪਾਵਰਜ਼ (ਪ੍ਰੈਸ) ਐਕਟ (ਨੰ. 38) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪੱਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸੇ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ

ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

1) (1957) 1 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 399.

(2) 1958 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 308.

ਵੋਲ. XIV - (1)]

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

520

ਜੇ.ਜੇ. ਕਾਮਰੇਡ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ, ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਆਦਿ, ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ

ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਖਬਾਰ, ਅਖਬਾਰ, ਪਰਚੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਨੂੰ ਰੱਖਾਂਗਾ

ਅਤੇ (c) 1876 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 19 ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 60 ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ।

ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ .ਕੇ .

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 173

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (ਐਕਸ ਆਫ 1960) ਸੈਕਸ਼ਨ 31 —

ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਆਬਜੈਕਟਬ-

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੋਟਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਪਣੀ

ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।